

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίσταλα 2, καθ' εξαμηνίαν 1, κατά τριμηνίαν 1|2, προπληρωτέα.
Εκδίδεται άπαξ τής εβδομάδος, άπροσδιορίστως.—Τιμή καταχωρήσεως, 6 στίχος λεπτά 15.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 21 Δεκεμβρίου 1851.

Καθ' έν καιρόν ή Βουλή τής Έπτανήσου, τέλος πάντων, διελύθη, 6 δε έκλογικός σύλλογος συγκαλείται 6πως εκλέξη νέους αντιπροσώπους, νομίζομεν καθήκον ήμών να εκθέσωμεν, έν συντομία, τας ιδέας και τας σκέψεις μας επί τοιαύτης περιστάσεως. Βεβαίως, ή νέα Βουλή δεν συγκαλείται υπό αίσίους οίωनोंς. Ο έκλογικός κατάλογος, 6στις είναι ή βάση τής ελευθερας αντιπροσωπείας, έλαβε τήν μεγαλητέραν υπό τής εξουσίας προσβολήν, και οι ενεργητικώτεροι και δραστηριώτεροι πολίται εύρίσκονται έξόριστοι, ή έφυλακίσθησαν εκ προμελέτης. Άλλά δεν είναι ταύτα αρκετά αίτια διά να δειλιάσωμεν. Πάν κόμμα, τ6 6ποϊον στηρίζεται επί τής αληθείας και τού δικαίου, προσσκοπιτά καθ' εκάστην 6παδούς, και αι δυνάμεις του, έν6 φαίνονται 6τι έξηντλήθησαν, διά μι6ς αναφαίνεται νικητήριον και τροπαιοϋχον. Οποιαδήποτε 6μως και αν μέλλη να ήναι ή έξβασις, κανείς πολίτης, 6στις να αισθάνεται αληθή υπέρ πατρίδος έρωτα, δεν πρέπει να μένη, διά καμμίαν πρόφασιν, αδιάφορος εις τας κρίσεις ταύτας στιγμάς. Εκείνοι 6τινες θέλουσι να ίδωσι θεβαίαν τήν νίκην, και τότε να επιχειρησ6σι τόν άγώνα, είναι, κατά τήν αληθή τής λέξεως έννοιαν, εγωίσται. Ο άγαθός και ειλικρινής πολίτης πρέπει να θυσιάζη εις τόν άγιον τής πατρίδος θωμόν και αύτήν τήν φιλοτιμίαν του. Εισερχόμενος εις τόν άγώνα, μηδ6 τήν νίκην πρέπει να θεωρή ιδίαν επιτυχίαν, ή 6φέλημα, και έπομένως να κομπάζη ή να αλαζονεύεται μηδ6 τήν άποτυχίαν 6ς αισχύνην, διά τήν 6ποϊαν να ταπεινώνεται. Τ6 τελευταϊον τούτο πρέπει να τ6 θεωρή π6ς τις 6ς κρινόν τής πατρίδος δυστύχημα, διά τ6 6ποϊον, και αύτ6ς και 6λοι οι άγαθοί πολίται, πρέπει να λυπηθ6σι. Τ6 ουσι6δες είναι, δι' έν πολιτικόν κόμμα, τ6 να μεταχειρισθ6 τα καταλληλότερα μέσα πρ6ς επιτυχίαν τού σκοπού του, χωρίς 6μως ν' απομακρυνθ6 μηδ6 στιγμην από τας αρχάς εκείνας, αίτινες κυρίως τ6 χαρακτηρίζουσι και τ6

συσταίνουσι. Τ6 6ντι! Διά να 6νομασθ6 έπαξίως έν κόμμα, πολιτικόν κόμμα, ανάγκη να έχη αντικείμενον τών προσπαθειών του αρχήν τινά, καλ6ς γνωστήν εις τ6 κοινόν, και τής 6ποϊας να θηρεύη τήν πραγματοποίητην, έπ' άγαθ6 τής πατρίδος. Τοιοϋτο κόμμα, και επί τή 6ποθέσει 6τι αι αρχάί του ήθελον είσθαι έσφαλμένα, έν 6σω ενεργεί ειλικριν6ς και έντ6ς αύτ6ν, δεν είναι ποσ6ς επιλήψιμον.

Όταν 6μως, δι' άπερισκέπτου διαγωγής, ήθελεν προσβάλει, είτε άμέσως είτε έμμέσως, τήν αρχήν επί τής 6ποϊας στηρίζεται, εκτ6ς τού 6τι είναι κατακριτέον, διαλύεται άφ' έαυτού και μηδενίζεται, 6ποιοσδήποτε και αν ήναι 6 φαινομενικός θρίαμβ6ς του, δι6τι προηγουμένως κατέστρεψεν αύτ6 έαυτό. Ομοιάζουσι τ6 πολιτικά κόμματα τόν Άνταϊον τού μύθου· έν 6σω είναι προσκολλημένα εις τήν αρχήν των, είναι ακατανίκητα· άμα απομακρυνθ6σι ταύτης, διαλύονται και καταστρέφονται, καθ6ς εκείνος ένικ6το, 6σάκις άπεμακρύνετο από τήν γήν.

Ίσως είναι περιττοί οι λόγοι μας 6υτοι, έπειδ6 νομίζομεν 6τι δεν υπάρχει κανείς εκ τών πολιτικ6ν φίλων μας, 6στις να μη συμμερίζεται τας 6οξασίας μας ταύτας, και είμεθα πλέον παρά βεβαίοι, 6τι τ6 αισθημα τού έθνισμου και τής αληθούς ελευθερίας θέλει διαθέσει άπαντας υπέρ τής πατρίδος, καθ6ς και άλλοτε, 6ύτω και τώρα, 6τε ή περίστασις είναι μάλιστα κρίσιμωτέρα. Άς επιληφθ6μεν λοιπόν τού εκλογικού άγώνος, με φρόνησιν και ίσσην αύταπάρνησιν, συλλογιζόμενοι μηδ6ν τας παρεντιθεμένας δυσκολίας εις τοιαύτην επιχείρησιν. Άς κατασιγάσωμεν π6σαν άτομικήν αξίωσιν, και άς θυσιάσωμεν, ένάπιον τού γενικού συμφέροντος, π6ν δευτερευόν αισθημα. Τοιαύτα είναι τ6 πρ6ς τήν πατρίδα καθήκοντά μας. Άς εκπληρώσωμεν ήμεις αύτ6 πιστ6ς και εύσυνειδ6τως, και ή θεία πρόνοια θέλει βεβαίως εκτελέσει τ6 λοιπά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΟΥΡΙΟΥ
Συγχρόνως με το περι διαλύσεως τής Βουλής διάταγμα, εξέδοκεν 6 δημοστέης προηγουμένην άπό τής ευχεραστείας να ένδηλώσ6 εις τ6ς εκλογείς

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ

νόμος να τον ειδοποιήσει, ότι αυτή θέλει είναι η τελευταία. Άγνοούμεν τι έννοει με τούτο ο νέος Άστυνόμος.

Η κυβέρνησις μας δεν αναπαύεται μόνον εις τὸ νὰ παύη τοὺς δημοτικούς συμβούλους, ἀλλὰ θέλει πρὸς πλειοτέραν ἡσυχίαν τῆς νὰ τοὺς διατηρῆ καὶ φυλακισμένους. Ὁ Κ. Σταμάτης Ἀπέργης, μέλος τοῦ συσάμου παυθέντος Συμβουλίου τοῦ Δήμου Ὁμηγίας, ἔπρεπε λοιπὸν κατὰ τὴν τοιαύτην ταυτικήν, νὰ φυλακισθῆ. Ὁ τρόπος δὲν ἦτο δυσκολία νὰ εὐρεθῆ· οἰκιακὴ ἔρευνα διετάχθη νὰ γίνῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐν ἣ εὐρέθη ἓν μαχαίριδιον, τὸ ὅποιον μόλις ἐχρησίμευσεν διὰ νὰ κόπτεται ὁ ἄρτος. Οἱ χωροφύλακες διὰ τὸ εὐτελές του τὸ παραίτησαν, ἀλλὰ σταλέντες ἐκ δευτέρου ἤρπασαν αὐτό. Ἡ Ἀστυνομία λοιπὸν κατηγόρησε τὸν Κ. Ἀπέργην ὡς κατέχοντα ὄπλα ἄνευ ἀδείας, καὶ τὸ δικαστήριον τὸν κατεδίκασεν εἰς δύο μῆνῶν φυλάκισιν καὶ εἰς πρόστιμον τριάκοντα σεληνίων.

Μανθάνομεν ἀπὸ τὸν Φιλαλήθη, ὅτι εἰς Κέρκυραν ἐπρόκειτο νὰ συστηθῆ ἑταιρία τις πρὸς βελτίωσιν τῶν τεχνιτῶν. Ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας, διάφοροι κτηματῖαι καὶ πολλοὶ τεχνῖται ὑπεγράφεον ὡς συνεταιροί, ἀλλ' ἡ ἀστυνομία διέλυσε ταύτην, καταδικάσασα προσέτι καὶ τὸν πρόεδρον αὐτῆς Κ. Δάνδολον εἰς πρόστιμον τεσσάρων ταλλήρων, λόγῳ, ὅτι ἡ ἑταιρία συνήλθεν ἄνευ ἀδείας τῆς ἀστυνομίας. Ὁ Κ. Δάνδολος ἀποποιήσας τὴν πληρωμὴν τοῦ πρόστιμου, διὰ τὸ παράνομόν του, ἐφυλακίσθη, ἀλλ' ὁ υἱός του, μ' ὄλας τὰς διακαρτηρήσεις τοῦ πατρὸς, πληρώσας τὸ πρόστιμον τὸν ὑπεχρέωσε νὰ ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς. Τοιοῦτῳ τρόπῳ ἡ κυβέρνησις προνοεῖ περὶ τῆς εὐημερίας τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ! Θαυμάζομεν πῶς δὲν ἐθεώρησε τοὺς ἰδρυτὰς τῆς ἑταιρίας ὡς συναμώτας, καὶ ἐπομένως νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς τὰ διαβατήριά των.

Ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ πάσχει μονομανίαν. Ἄλλοτε εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας ὑπῆρχε μονομανὴς τις παρόμοιος, ὅστις ἐφαντάζετο, ὅτι ὅλα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸν Πειραιᾶ πλοῖα ἦσαν ἰδικάτου. Παρομοίως λοιπὸν καὶ ὁ Συντάκτης τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ, φαντάζεται, ὅτι εἶναι ὁ μόνος Κύριος, ὁ μόνος Σοφός, ὁ μόνος εὐγενής, ὁ μόνος πλούσιος τῆς κοινωνίας μας. Τὸ νὰ ἐκβάλῃ τις ἀπὸ τὴν ἀπάτην τῶν τοιοῦτους μονομανεῖς, δὲν εἶναι ἡ μεγαλύτερα σκληρότης;

Τὴν στιγμήν ταύτην ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου, ἐπὶ τῶν κατηγορηθέντων διὰ τὴν ἐκφρασιν κατὰ τοῦ συμποσίου τῆς 18 Σεπτεμβρίου.

Τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ πλημμελειοδικείου, ἀφαιρέσας μόνον ἀπὸ τὴν ποινὴν τῶν ΚΚ Διβαθινοπούλων μῆνας ἑξ' καὶ ἀπὸ ἐκείνην ἐνὸς ἄλλου, μῆνα ἓνα. Τὸ τοιοῦτο ἦτο ἤδη γνωστὸν ἐκ τῶν προτέρων.

μὴ ἐκορυφώθη. Ἀπὸ ἡ ἀστυνομία ἀφῆρεσε τὰ ὄπλα εἰς κοσιδύω πολιτῶν, τοὺς παρέπεμψεν εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον, λόγῳ, ὅτι κατὰ τὸν Αὐγουστον δὲν ἀνανέωσαν τὰς ἀδείας των, καὶ ἐπομένως τοὺς κατηγόρησεν, ὡς κατέχοντα ὄπλα ἄνευ ἀδείας. Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀνήκουσιν ὅλοι οὗτοι εἰς τὸ κόμμα τῶν ῥιζοσπαστῶν, εἰς μάλιστα ἐξ αὐτῶν εἶναι ὁ Κ. Π. Ταβουλάρης, Συντάκτης ἄλλοτε τοῦ Ρήγα. Τοῦτο σὲ λέγω, ὅτι τὸ παρελθὸν σάββατον κατεμνηθήσαν 15 τρέχοντος, καὶ σήμερον 18(30) ἔλαβαν τὸ ἐγκλητήριο διὰ τὰς 10 Ἰανουαρίου ε. ν., ἐνῶ ὑπὲρ τὰς 200 δικογραφίας εὐρίσκονται προηγουμένως παρουσιασμένοι εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον, καὶ ἐνῶ, ἕνεκα τῆς ἐορτῆς τοῦ προστάτου μας εἶναι κεκλεισμένα τὰ δικαστήρια. Ἡ ἀτιμωτικὴ διαφθορὰ τοῦ ὠτακουστοῦ διδάσκαται ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀστυνομίαν ἀναφανδόν, διότι προσεκάλεσε κατ' αὐτὰς τοὺς καφεπώλας καὶ ἐργολάβους τῶν λεσχῶν καὶ τοὺς ἐπέβαλλε νὰ καταμνηθεύουν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὄντινα ἤθελεν ὀμιλήσει περὶ πολιτικῶν ἀντικειμένων, σημειοῦντες τὸ ὄνομά των. Ἀπειλαί, ἐκφοβίσεις, διαφθορὰ, προδόται, ὠτακουσταί, εἶναι τὰ ἐν ἐνεργείᾳ στοιχεία τῆς καιωνίας μας.

Κύριε Συντάκτα.

Ἀνεγνώμεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Δεκεμβρίου ἀπολογίαν τινα τοῦ γνωστοῦ τυπογράφου Κ. Κωνσταντίνου Ρωσσολύμου, δι' ἧς ἠθέλησε νὰ δικαιωθῆ ἐνώπιον τῶν συμπολιτῶν του, ἀποδίδων πρὸς τὸν γράψαντα τὴν εἰς τὸν ἀριθμ. 49 τοῦ Χωρικοῦ καταχωρηθεῖσαν ἐπιστολὴν τοὺς τίτλους τοῦ ψεύστου, εὐαρεστούμενος νὰ μὴ φοραθῆ ἐνώπιον τοῦ κοινῆ ὡς τοιοῦτος.

Ὁ Κ. Ρωσσολύμος φοβούμενος τὴν ἐκθεάτρισιν τῆς ἐπονειδίστου διαγωγῆς του ἐπὶ προφάσει, ὅτι φοβεῖται τὴν ὑψηλὴν ἀστυνομίαν, ἀρνείται τὴν τύπωσιν τοῦ Ρήγα, ἐνῶ ἀπερρόφησε τῆς συντάξεως ὀλόκληρον προπληρωτέαν τριμηνίαν. Ὁ καλὸς καὶ ἐντιμὸς οὗτος πατριώτης καθυστερῶν τὴν πατρίδα του ἐν τῷ μέσῳ τῶν δευνῶν τῆς ἐλευθέρως φωνῆς τῆς, πρὸς στηλίτευσιν τῶν ἀνοσιουργημάτων, ἅτινα καθημερινῶς τὴν καταμαστιζοῦσιν, ἀφίνει ἐλεύθερον τὸ τυπογραφεῖόν του εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ, ὅπως διασύρῃσιν ἀνευθριάστως τὸν ῥιζοσπαστισμὸν καὶ ἔπειτα τολμᾷ νὰ ἀποτείνεται πρὸς τοὺς συμπολίτας του ἐπικαλούμενος δῆθεν τὴν ἐτυμηγορίαν των. Ἡ ἀναίδειά του ὑπερέβη πᾶν ὄριον! ἐπιθυμῶν νὰ προσφέρῃ καὶ ἄλλο θῦμα εἰς τοὺς ὄνυχας τῆς ὑψηλῆς ἀστυνομίας, μανίζει καὶ φρυάττει κατὰ τοῦ γράψαντος, σφαδάζων, ὅτι δὲν ἔθεσε τὴν ὑπογραφήν του.

Εἰς Ζακύνθου.

Ἦτο ἤδη στοιχειοθετειμένον τὸ φύλλον μας, ὅτε ἐλάβομεν ἐπιστολὴν τινα τοῦ Κ. Ρωσσολύμου ἐν ἣ δικαιολογεῖ τὴν διαγωγὴν του. Θέλομεν καταχωρῆσαι ταύτην εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον εἰ καὶ ἄλλογον τὸν δικαιοῦν αὐτῆ.

ΑΡΧΙΒΑΤΕΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ

Ο ὑπεύθυνος ἐκδότης, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΣΑΛΠΙΓΓΕΣ.

Δίεσ γράφουσιν ἐκ Ζακύνθου. « Ἐνταῦθα ἡ καταδρο-